

YEŞİL ELBİSE

Yolda karşılaştığımızda, ezan okunuyordu.

Gel seni camiye götürüyüm, dedim. Bugün Cuma biliyorsun

Daha önceki tekliflerimi de reddettiği için:

Sen de benim camiye gitmediğimi biliyorsun,dedi.

Biliyorum ama,dedim. Sebebini de merak ediyorum.

Ne bileyim olmuyor işte,diye karşılık verdi. Belki çevrenin de tesiri var. Hem pantolonumun ütüsü bozulup dizleri aşınır diye endişe ediyorum.

İster istemez gülerек:

Herhalde şaka yapıyorsun,dedim. Bunun için cami terk edilir mi hiç?

Ciddi söylüyorum,dedi. Giyimime ve özellikle “Yeşil”e çok düşkün olduğumu bilirsin.

Gerçekten de öyleydi. Giydiği birbirinden güzel elbiseleri mutlaka yeşilin bir başka tonundan seçer ve her zaman ütülü tutardı.

Peki,dedim. Hayatında hiç camiye gitmedin mi?

Çocukken dedemle birkaç kere gitmiştim,diye cevap verdi. Fakat artık gidebileceğimi zannetmiyorum.

Söyledikleri beni son derece şaşırtmış ve bu konuyu açtığıma pişman etmişti. Daha sonra el sıkışıp ayrıldık.

Onunla konuşmamızdan iki ay sonra,kendisinin camide olduğunu söylediler. Hemen gittim. Bahçedeki namaz saflarının en önünde duruyordu ve üzerinde yine yeşiller vardı.

Yavaşça yanına yaklaştım ve kısık bir sesle:

Hani,dedim. Hiç camiye gelmeyecektin?

Hiç sesini çıkartmadı. Çünkü musalla taşının üzerinde, yeşil örtülü bir tabut içinde yatıyordu.



MÜ'MİNİN EN GÜZEL VASFI

İslamın beş şartından biri olan namaz bütün ibadetlerin özü kabul edilmiştir. Zira hem Efendimiz hem de O'nun izinden giden islam alimleri mü'min olmanın ve mü'min kalmanın en önemli şartının namaz kılmak olduğunu belirtmişlerdir. Peygamberimiz (sav) :

“İlk defa sorulacak şey namazdır, namazınız tastamam ise kurtulursunuz. Diğer amelleriniz de kurtulur, ama namazı ihmal ettiyseniz baş aşağı cehenneme gidersiniz”

“Soğuk havalarda abdesti tastamam almak için çabalayan, mescide gitmek için koşuşturan, bir vakit namazın ardından diğer vakti şevkle bekleyen müminin sevabını nasıl yazacağız diyen meleklerin birbirleri arasında tartışma yaşanır”

“Kulun gizli bir secdeyle Allah'a yaklaşması gibi Rabbine yakın olduğu başka bir an yoktur”

Hadisi şerifleriyle namaz kılmanın ehemmiyetine işaret etmiştir. Hz.Muhammed (sav) ki geçmiş ve gelecek günahları ALLAH tarafından affedilmiştir. Böyle olmasına

rağmen geceleyin kıldığı namazlar yüzünden ayakları su toplardı. Ölüm anında bile “Namaz, Namaz !” diyor, ayağa kalkmaya çalışıyordu. “Nam

az !” diye diye Hakka kavuştu.

Kul ALLAH’a yaklaştıkça şeytan feryadı basacaktır.

Öyleyse ey mümin başını secdeye koymak için bahane ara.

NAMAZ

Kelime-i Tevhid’le omuz omuza giden namazın, nazar-ı uluhiyette ayrı bir değeri vardır. Dudakları Allah için kıpırdayanlar, başka ibadetlerde bulamadığını namazda bulur. Bu yüzden mümin, namaza çağrıldığında zevkle koşa koşa gider; onun için günde beş defa eda edilen namaz, hayatın debdebesinden uzaklaşıp Rabbiyle dertleşme fırsatıdır. Mescitler teneffüs mekanıdır. Buralardan Allah’ın rahmetinin dünyaya yağmasına vesile olan dualar, yalvarışlar, yakarışlar yükselir.

Kul, kendine Kainatın Efendisi ve sahabenin kıldığı gibi hakiki namazı kılmayı hedef seçmelidir. O zaman o ana kadar kıldığı namazlar da gerçek namaz gibi muamele görecektir. “Müminin niyeti amelinden hayırlıdır” Hadis-i Şerifi unutulmamalıdır.

Namaz kılanın bilerek günaha girmesini izah etmek mümkün değildir. Hakkıyla kılınan namaz, insanı fuhşiyattan, münkerattan alıkoyar. Bunun için mü’min namazında ne kadar ısrarlı ise günahlardan o kadar uzak olur.

Namaz müminle münafığın farkını da belirler. Müminler

namaza koşarlarken vicdanlarında haz duyarlar; münafıklar ise namazı bir angarya gibi görürler. Mümin namazını kılarken içine gaflet tohumu düşürmemeye çalışırken münafık, “Namaz bitse de gitsem” diye düşünür.



HAYAT NAMAZLA DEĞER BULUR

İnsan kendisine verilen akıl sayesinde iyiyi ve kötüyü ayırabilme kabiliyetine sahiptir. Evet o yaptığı bütün işlerin akıbetini aklını kullanarak görebilir. Şimdi namaz gibi dinin en önemli şartının aksatılmasının veya her gün şikayet edilmesinin ne kadar akıldan uzak olduğuna bakalım:

Ömrün ebedi değil. Yaşadığın zaman içerisindeki görevlerini yerine getir. Yarına kavuşacağına garantin yok. Faidesiz geçen ömrünü iyi değerlendir. Bütün bunlar ulaştığımız zaman diliminde bütün ibadetlerin özü olan namazı kılmakla gerçekleşir.

Vücudunun ihtiyacını yemek yeme, su içme ve dinlenme gibi faaliyetlerle karşılıyorsun. Ya ruhun, ölüm korkusundan, ayrılık acısına bir çok nedenle ruhun sıkılıyor. Bunalıyorsun ruhunu teneffüs ettirecek hayat boyu vicdanına azap çektirmeyecek tek çare görevini yerine getirmektir. Ruhunun ebediyet isteğini dünyadan talep etme kendinde yok ki sana versin. Ebediyet Ebedi olandan istenir. Ondaki ebediyet istemenin en güzel yolu günde beş defa ona yalvarmaktır.

Düşün dün namazını kılmıydın yine geçecekti. Bugün

namazını kılsan da kılmasan da geçecek. Kılırsan kurtulursun hem bu dünyada hem öbür dünyada. Kılmazsan başına geleceklere hazır ol.

Hem dikkat et yaptığın vazifenin karşılığı az değil ebedi cennettir. Fani dünyada kısacık bir hayat için gösterdiğin gayreti hatırla. İleri de rahat etmek için nasıl da çaba sarf ediyorsun. Halbuki özlediğin, beklediğin o zamana ulaşman garanti değil. Oysa ebedi cenneti Allah vaad ediyor.

Öyleyse her şeye gücü yeten Rabbin emrine neden itaat etmeyesin ki. Eğer vazifeni yapmazsan başıboş bırakılmayacaksın cehenneme gidersin. Cenneti ve Cehennemi sakın kendinden uzak sanma 80 yıl sonra sen ve arkadaşlarının hemen hemen hiçbiri hayatta olmayacak.

Sakın deme! Beni meşgul eden boş işler değil hayatımın devamı için önemli işlerdir. Şöyle düşün dünyanın en zengin insanı, dünyanın en başarılı bilim adamı, dünyanın en iyi futbolcusu, dünyanın en yakışıklı kişisi ve böyle birçok güzel vasıfların en iyisine sahip olmak istemezmiydin.? Oysa hiçbir insan her istediğine sahip olamaz. Bir serçeyi düşün günlük istediği birazcık ekmek kırıntısı veya onun kadar buğday tanesi hayatı boyuda isteklerinde bir değişme yok. Serçe hayatta her isteğini elde edebiliyor. Buradan da anlaşılıyor ki insanın gerçek vazifesi hayvan gibi çabalamak değil ahiretini kurtarmak, hakiki ve ebedi mutluluğa ermektir. Maç seyrettiğin saatleri, avare gezdiğin vakitleri, boş konuştuğun anları düşün zamanın çoğunun hem dünya hem de ahiret için faydasız işlerde geçtiğini hatırla ve kendine çekidüzen ver.

ALLAH'ın sana bahşettiği zamanı iyi değerlendir ki cennete layık hale gelebilesin.



İSLAMIN EN PARLAK ŞİARİ NAMAZDIR

Rasulullah Sallallahu Aleyhi Vesellem şöyle buyurmuşlardır

“ Kişi ile şirk ve küfür arasında namazı terk etmek vardır. (Tâc:1/ 140)

İslam dinin şartlarından birisi namazdır. Ve namaz bir müslümanda bulunması gereken en bariz alâmettir.

Namazı terk edenin hükmü ile alâkalı muhtelif görüşler vardır :

Namaz kılmayanların durumları hakkında âlimler ve mezhepler arasında ihtilaf vardır. Namazı inkâr ederek hafife alarak ve kılmamayı helal sayarak kılmayan kimse selef-i halef bütün âlimlerin icmaiyle küfre girer.

Bir kimse namazı hafife almadan sadece kılmamakla küfre girmez. Ancak İmamı Şafi ve İmamı Malike göre Fıska girer ve fasık olur. Onun için vakit geçirmeden tövbe etmesi

lazımdır.

İmam-ı Ahmet Bin Hanbel'e göre namazı terk eden kâfir olur. İbni Mübarek , İshak ve bazı şafililer de aynı görüştedirler.

Asr-ı saadetde sahabe-i kiram bir kimsenin herhangi bir ameli terk etmekle küfre girmiş olmayacağı; ancak namazı terk etmekle küfre girmiş olacağı görüş ve kanaâtine sahip idiler.

Bütün bunlardan anlaşılıyor ki namazı terk etmek büyük bir günah ve çirkin bir kabahattir.

ÖLÜM İLE BİTEN VAZİFE

Müslümanın günlük yaşamda meydana gelecek birçok olumsuzluk karşısında ibadetlerini aksatmaması için hangi durumda nasıl davranacağı islam alimleri tarafından belirlenmiştir. Orucun hangi hallerde terk edileceği, zekatın miktarının neye göre belirleneceği, kimlerin hacca gideceği ayrıntılı olarak hükme bağlanmıştır. İslam'ın en parlak nişanı olan namaz müslümanın hayatının ayrılmaz parçası olduğundan bu ibadetin ifâsı en başta ele alınan meseledir. Zaman içerisinde vuku bulacak birçok hadise karşısında mü'minin namazı nasıl kılacağı tafsilatıyla izah edilmiştir. Şimdi bunlardan bazılarını inceleyelim:

Devamlı burnu kanayan veya idrarını tutamayan kişi her vakit için ayrı-ayrı abdest alır, abdesti bozulsa da namazını kılar.

Hasta olan bir kişi ayakta duramıyorsa oturarak , oturamıyorsa yattığı yerden gücünün yettiği kadar kafası ile ima ederek namazını kılar. Kafası ile de ima edemiyorsa

gözleri ile ima eder.

Elbisesi namaz kılamayacak kadar kirli olan kimse temiz bir elbise bulamasa veya bulana kadar vaktin çıkmasından endişe etse namazını o elbiseyle kılar. Sonradan namazını tekrar kılmasına gerek yoktur.

Bir kimse üzerine örtecek bir şey bulamasa avret yerini saklayacak şekilde oturur ve baş hareketleri (ima) ile namazını kılar.

Bir adamın iki eli dirseklerinden ve iki ayağı da topuklarından kesilmiş olsa bu adamdan namaz düşer diyenler olmuşsa da , bu halde dahi o adam abdestsiz ve teyemmümsüz namazı kılacaktır diyenlerin görüşü daha efdal sayılmıştır.

Bir adam bayılsa ve baygınlığının üzerinden namaz vakitleri geçse kendine geldiğinde geçen vakitleri kaza eder. Yine bir adam delirse ve belli zaman sonra akli yerine gelse hükmü bayılanın ki gibidir.

Evet namaz kılma ancak ölümle hitama erer. Veyl olsun sıhhat ve rahat içinde namazı aksatanlara...

Namaz Günâhlara Keffarettir

Evet, namaz kamil mânâda kılınırsa, günahları siler, temizler. Zira namazda tevbenin şuur haline gelmesi söz konusudur. Yani, namaz ile yapılan tevbe kasdî ve iradî olmamakla beraber, insanın namazla bütünleşmesi ve bu bütünlük içinde Rabbin huzuruna gelmesi onda tevbe adına bir şuur mayalar. Yeter ki, namaz istenen ölçüler çerçevesinde eda edilmiş olsun.

Diğer taraftan namaz, yekpare tevbe demektir. Tevbe

namazın bütün rükünlerine öyle sinmiştir ki, onu tevbeden ayrı mütalâa etmek âdetâ imkânsızdır. Her tevbe elbet namaz değildir ; fakat şuurla kılınmış her namaz aynı zamanda bir tevbedir

Cenâb-ı Hakk dilerse her namazda günahları affedebilir. Ancak kul, günahının ızdırabını, yirmidört saat gönlünde duymalıdır ki, bu, o günahların affına ciddi bir davetiye olsun ve o gün işlenen günahlara mukabil, yine o gün dolu dolu tevbeyle geçsin... ve kul, bu tevbenin kabulünü o günün bütün namazlarında arasın; arasın ve bulmaya çalışsın. Neticede de, namazlarından herhangi birinde kefarete meyvesini devşirmiş olsun.

PEYGAMBER EFENDİMİZ HZ.MUHAMMEDİN (s.a.v)MÜBAREK SÖZLERİYLE NAMAZ

Osman'ın Azatlı kölesi Haris anlatıyor: Bir gün Hz. Osman (RA)'la birlikte oturuyorduk. Namaz vakti gelince, bir kap su istedi. Abdest aldıktan sonra:

“Rasullullah'ın da benim gibi abdest aldığını ve abdest aldıktan sonra şöyle buyurduğuna şahit oldum: Kim benim gibi abdest alır, sonra öğle namazı kılar, Allah onun sabahla öğle arasında işlediği günahlarını affeder. Sonra ikindi namazını kılar, öğle ile ikindi arasında işlediği günahları affeder. Daha sonra akşam namazını kılar, ikindi ile akşam namazı arasında işlediklerini affeder. Yatsı namazını kılar, akşamla yatsı arasında işlediği günahları affeder. İşte bu namazlar günahları yok eden

iyiliklerdendir” dedi.

Ebu Osman’dan: Selman (RA) ile bir ağacın altında oturuyorduk. Selman birden kuru bir dal alarak yaprakları dökülünceye kadar salladı. Sonra da:

“-Ebu Osman, niçin böyle yaptığımı sormuyor musun?” dedi. Ben de:

“-Niçin böyle yapıyorsun?” diye sordum. Şöyle anlattı.

“-Rasulullah da böyle yapmıştı. Bir defasında Onunla birlikte bir ağacın altında oturuyordum. Ağacın kuru bir dalını tutarak, yaprakları dökülünceye kadar salladı ve : Ey Selman niçin böyle yaptığımı sormuyor musun? Dedi. Niçin öyle yapıyorsunuz dedim. Müslüman kimse, güzelce abdest alıp beş vakit namazını kılarsa, şu dalın yapraklarının döküldüğü gibi onun da günahları dökülür buyurarak şu ayetleri okudu: “Namazı gündüzün iki ucunda ve gecenin gündüze yakın kısmında dosdoğru kıl. İyilikler kötülükleri giderir. Bu düşünebilenler için bir öğüttür” dedi.

NAMAZ KÖTÜLÜKLERDEN ALIKOYAR

“.....muhakkak ki namaz, hayasızlıktan ve kötülükten alıkoyar.” (Ankebut, 29/ 45)

Bir insan, namazını kâmil manada eda ederse, onun hayatındaki nurlu zaman dilimleri alabildiğine genişler; zulmetli ve karanlıklı anları da daralır. Onun iç dünyasında şeytanlığa, nefsaniliğe açık menfezler daralır; melekliğe, ruhaniliğe açılan kapılar da ardına kadar açılır. Ancak bütün bunlar namazın şuurluca idrak edilip, eda edilmesine bağlıdır... evet kalbin hoplaması, duyguların şahlanması, içten içe bir ürpertinin duyulmasına bağlıdır.

Emredildiği ve ALLAH 'ın hoşnutluğu için eda edilen bir namaz, diğer bir tabirle ihlas yörüngeli, rıza hedefli kılınan bir namaz, birde devam gözetilirse bugün olmasa yarın mutlaka insanı fuhşiyat ve münkerattan alıkor. Onu fuhşiyat ve münkerattan alıkoyan bir ibadet, evleviyetle şirk ve şirki işmam eden şeylerden, dalalet ve dalalete sürükleyen saiklerden uzaklaştırır; uzaklaştırır zira namaz baştan sona kadar kavli, fiili ve hali zikrullah ile örülmüş bir ibadettir.

Namazda Üç Mühim Unsur

Namazı dert edinmek lâzımdır. Kıyam, kıraat, rükû, sücûd vs. namazın şekillerinden ibarettir. Oysa asıl olan, muhteva ve ruhtur. Nasıl ki yeme-içme cismaniyetimiz için bir ihtiyaçtır, namaz da manevî hayatımız ve ruhumuz için bir gıdadır. Namaz, fıtratımızın bir gereği haline getirilmelidir. Ruh, gıdasını ancak, bu şekilde kılınan bir namazdan alabilir.

Namazda dikkat edilecek bir diğer husus da, nasıl vücut geliştirme çalışmalarında kalbi yormamak için fikir dünyasından uzaklaşmak gereklidir, öyle de, ruhu geliştirmek için dünyevî düşünceleri devreden çıkarmak, bütünüyle kalp ve ruh insanı haline gelmek şarttır. Tabii, namazın dış şekillerini özenle yerine getirmek ile bu muhteva arasında sıkı bir münasebet olduğu da bir gerçek.

Bir diğer husus da, namaz kılarken şartları hesaba katmamalıyız. Aslında şartların insanın namazına tesir edeceği muhakkaktır. Fakat bunu bile bile irademizle bu şartları aşmalı ve kalbi kemal noktasına yönlendirmeliyiz.

Feyze, berekete en açık olduğumuz zamanlarda bile sadece O'nu mülâhaza etmeliyiz. Meselâ, Allah'la, aranızda girecek bir cezbe, sizi o anda arş-ı Rahman'a ulaştıracak, bile olsa hemen "Hayır Rabbim ben bunu istemem, şu namaz kılanlardan birisi gibi olayım, yeter" diyebilmelisiniz.

Son bir husus da, herkesin namazı, içinde bulunduğu merteye ve dereceye göre farklılık arzeder. Siz kılmış olduğunuz namazı, İmam-ı Rabbani'ye anlatsanız, belki size güler. Veya İmam-ı Rabbani, İbn-i Arabi'ye anlatsa, o da güler. Zira buudlar farklıdır. Burada önemli olan nokta bizim gibi avam-ı nasa, hakîkî namaz mülâhazasına, düşünce yolunu açmaktır. Bir zerre iken, kendini deryaya salıverme ve damla iken derya olma... Bunun ötesinde de, Rabbim lûtfederse, şu anda mahiyetini, keyfiyetini dahi bilmediğimiz, ama dedikodusunu, nakilciliğini yaptığımız o mertebelere ulaştırılabileceğimizi yine O'nun rahmetinden bekleyebiliriz.

MÜ'MİN VE NAMAZ

Rasuli Ekrem (s.a.v) kudsi bir beyanında;

"Namazını kılan, kıblemize yönelen ve bizim kestiğimizi yiyen bizdendir" buyurur. Lütfen sizde buyurun bunun mefhum-u muhalifini düşünün!..

Başı secdesiz, vicdanı paslı, insanlara karşı saygısız, hevâ ve hevesinin peşinde koşanları siz kimden sayacaksınız? Siz kimden sayarsanız sayın, böyle insanların Hz. Muhammed 'in (s.a.v) daire,i kudsiyesi içinde yerleri yoktur.

Birde münafıklar vardır ki Rasulullah'ın ifadesiyle azapları

kafirlerden daha şiddetli olacaktır.

**Allah Rasulü bir başka hadisi şeriflerinde şöyle buyururlar
“ Münafıklara en ağır gelen namaz sabah ve yatsı
namazlarıdır” . şimdi biz acaba bu namazları aşk-u şevk
içinde kılabiliyor muyuz.?**

**Evet, unutulmamalıdır ki nifak duygusuna kapılmamanın
yegane şartı, namazda aşk-u şevktir.**

CEPHEDE NAMAZ

**İslam alimleri savaş sırasında nasıl namaz kılınacağını
şöyle tarif ederler;**

**Savaş hattında bulunan bütün askerler aynı imamın
arkasında namaz kılmak istiyorlarsa imam, cepheyi boş
bırakmamak için askerleri iki gruba ayıracak. Bir grubu
cepheye gönderecek, kalan grupla iki rekatlı namazların bir
rekatını, dört veya üç rekatlı namazların iki rekatını kıldıktan
sonra, imamın arkasındakiler gidecek, cephedekiler
gelecek, imam kalan bir veya iki rekatı bunlarla kıldıktan
sonra yalnız başına selam verecek, cemaat selam
vermeden cepheye gidecek, cephedekiler gelecek, kalan
namazlarını kıraatsız tamamlayıp selam verecekler.
Cephedekilerde ister buldukları yerde, isterlerse eski
yerlerinde kıraatle namazlarını tamamlayıp selam
verecekler.**

**Evet namaz öyle bir ibadettir ki her ne şartta olunursa
olsun terk edilemez.**

Acele Namaz Kılanlar

Namazları acele ile kılanlara gönül koyuyor ve Cenab-ı Hak: “Benim size her şeyi karşılıksız vermeme mukabil, siz bana böyle mi teşekkür ediyorsunuz? Bu şekilde mi namaz kılıyorsunuz?” der mi diye de endişe ediyorum. Eğer derse, o zaman işimiz çok zor demektir.

Namaz “Allah, senin secdede nasıl kıvrım kıvrım kıvrandığını biliyor” ayeti, bize Efendimiz’in ibadetini tasvir etmenin dışında, nasıl ibadet etmemiz gerektiğini de anlatmaktadır. Madem ki, -hadisin ifadesiyle- o nasıl namaz kılıyorsa öyle namaz kılmakla mükellefiz. O halde bu mükellefiyeti sadece namazın şekline ircâ etmemiz kat’iyen doğru değildir. Namazdaki ruh ve ma’nâyı kavrama ve o konsantrasyon içinde Allah’a kulluğumuzu arz etme hep bu çerçevede içinde mütalâa edilmelidir. Elbette ki bir Nebî’nin kıldığı namazı şekil ve ma’nâ itibariyle yakalamamız, O’nun duyduklarını duymamız mümkün değildir. Fakat bu, o yolda olmaya da mani değildir. Herkes ibadetinde, Allah ile olan irtibatı ve O’na gönlünde ayırdığı yer ölçüsünde mükemmeli yakalayabilir ve yakalamalıdır da.

İlla Namaz İlla Namaz...

Namazda olsun, namaz haricinde olsun, gönlün her teli tıpkı bam teli gibi ses vermeli. Bilhassa da namazda böyle olmalı. Sazların bir tane bam teli var, fakat gönlün her teli bam teli gibi olmalı. Öyle namaz kılmalı ki, herkesin namazı bir diğerine misal olsun ve secde, doyulmaz bir neşveye, duâlar, insana bıkkınlık vermeyen gıdaya; rükû ayrı bir edaya; kıraat de, tane tane canlı kelimeler armonisi halini alsın.

Muhbir-i Sadık, “Namazınızı veda namazı olarak kılın” buyuruyor. Size, “bir vakit namaz kılacak kadar ömrünüz kaldı” deseler, o namazı nasıl özene-bezene kılarırsınız. İşte her namazı böyle özene-bezene kılmalısınız. Evet “bu benim son namazım olabilir” mülâhazasıyla kılınan namaz veda namazıdır.

Namaz öyle bir iştir ki, ondaki her inhiraf insanı sîreten hayvanlığa götürür. Meselâ, Efendimiz, “İmamdan önce başını secdeden kaldıran, suratının eşek, şekline dönmesinden korkmuyor mu” diyor. Secde için “başınızı (yem gagalayan) tavuklar gibi koyup kaldırmayın” diyor. Otururken “Kendinizi köpekler gibi salmayın” diyor. Demek ki, namaz, insanın insan-ı kâmil olmasını ifade ediyor. Öyleyse, insan kıyamını, kıraatını, rükûsunu, sücûdunu ciddî bir temkin ve teyakkuzla yapmalı; eşeğe, maymuna, tavuğa, köpeğe benzememelidir. Bu teşbihlerdeki tabirleri ben söylesem galiz bulabilirsiniz ama, bunları “Beni Rabbim terbiye etti, ne de güzel terbiye etti” diyen edeb abidesi Hz. Muhammed (sav) söylüyor.

Evet, namaz insanın hayatında yapacağı şeylerin en güzelidir ve en güzeli olmalıdır. Hayatın en tatlı hatıraları namazla ilgili bulunmalıdır. Zira miraca namazla çıkılır... Allah’a namazla ulaşılır, enbiyânın huzuruna namazla varılır. O halde, illâ namaz, namaz, illa namaz...

Namaz En Mühim İbadet...

Müslümanlar namaza çok dikkat etmelidir. Zira kulun ilk defa sığaya çekileceği şey namazdır. Zina değil, içki değil, başka bir şey de değil namaz.! Bundan diğer hususların

önemsiz şeyler olduğu anlaşılmalı; aksine namazın ehemmiyeti anlaşılmalı. Çünkü hakiki namaz zaten insanı fuhşiyattan meneder. Bazıları şöyle bir şey diyor: “Falan iyi bir insan ama, namaz kılmıyor.” Bu, Allah ölçülerine göre çarpık bir düşünce...

Bir insan namaz kılmıyorsa, hayatının en büyük kayıp kuşağında yaşıyor demektir. Oruç, namaz kılmaktan daha kolay bir ibadettir. Hac da öyle. Hac ruha ibadet neşvesi aşılar, nefse de seyahat hazzını tattırır. Sahabe, namaz kılmayana münafık nazarıyla bakardı. Hatta ulemâ, çok defa amelî nifaka, namazın terkedilmesini misal verir. Günde, ferdin şuurunun derinliğine göre beş defa Allah’a arz-ı ubudiyeti onu çok yüceltir. Evet namaz deyip geçmemeli; namazdan geçen, korkarım bir gün dinden de geçer... Namazda miraç vardır. Ama, herkes bunu namazda kendine göre hisseder ve kabiliyeti nispetinde yükseldiğini duyar. Herkesin hissettiği kendi miracıdır... ve bu mirac bazılarının ayağından geçer, bazılarının da başından. En mükemmel mirac Efendimiz (sav)’in miracıdır.

HZ. ÖMER VE NAMAZ

Hız . Ömer (ra) peygamberi kendisine tam bir rehber ve önder olarak kabul etmiş, yaşadığı hayatı bütünüyle O’na benzetmiş; O’nun hayat tarzıyla benzeşmiş eşsiz bir insandı. Roma’nın , Bizans’ın kapıları ona sonuna kadar açılıp, ülkeler ve hükümdarlar kendisine bende olmayı kabul ederken dahi, onun hayat düzeninde zerre kadar değişiklik olmamıştı.

O büyük Ömer, ateşgede İranlının vurduğu hançer

darbeleriyle yaralanmış ve koma halinde upuzun yatıyordu. Yediği içtiği dışarı çıkıyor; ne bir ses veriyor nede seslere alaka duyuyordu. Hizmetçisi gelip yemek veya su isteyip istemediğini sorunca, ya cevapsız bırakıyor ya da sadece gözleriyle “ hayır” deyip geçiştiriyordu. Fakat ey müminlerin emiri ! Namaz” deyince, “ ha işte kalkıyorum, namazı terkedenin İslam’dan nasibi yoktur” deyip yaralarından kan aka aka namazını kılıyordu.

Böyle yapıyordu; zira, bütün bunları Efendisinden böyle görmüştü. O’na iktida ve ittiba edecek ve arkadan gelenlere de örnek olacaktı.

NAMAZDA ERKAN

İnsan dünyaya geliş gayesinin iman ubudiyet olduğunun idrakine vardıktan sonra ibadetlerinde titiz olmalıdır. Şöyle ki bir arkadaşımıza dahi hediye verirken onu güzelce süslüyor ve özenle seçtiğimiz kelimelerle o hediyeyi takdim ediyoruz. Kulluğun en gerekli şartı namazdır. Zira mü’min için namaz ALLAH’ın Mabud, insanın da kul olduğunu en kusursuz şekilde ifade etmenin adıdır. Ve gerçek bir kulun hakiki bir mabuda karşı yaratıcı ve yaratılan münasebeti içinde tavırlarının tanziminden ibarettir.

Öyle ise insan namaz kılarken tadili erkana dikkat etmelidir. Efendimiz (sav) bu hakikati:

“ Nice namaz kılanlar vardır ki , nasipleri yorgunluk ve zahmettir “ hadisi şerifi ile ihtar etmiştir.

Namaz, Namaz ve Namaz

Namaz, öyle dünyevî işlerimiz arasında geçiştiriliverecek kadar önemsiz bir iş değildir. O bizim için en mühim bir meşgaledir. Bu itibarla da o, her zaman ciddiyetle ele alınmalı ve öyle eda edilmelidir. Değil başka bir iş yüzünden onun ihmale veya aceleye getirilmesi, gerektiğinde her türlü işimiz ona feda edilmelidir.

Namazda Üç Mertebe Vardır

1. Mükellefiyet olarak eda edilen namaz: Ülfet alaşımli ve sadece Cenâb-ı Hakk'ın emrini yerine getirmiş olmakla sınırlı kılınan namazlar bu mertebeye dahildir. Hiç namaz kılmamaya göre elbette ki bu da bir mertebedir. Ancak, böyle namaz sahipleri, namazı terketme mes'uliyetinden kurtulsa da namazdan elde edilebilecek feyizlere tam mazhar olamazlar.

2. Kötülüklerden koruyan namaz: Namaz insanları fuhşiyattan ve dinin çirkin gördüğü bütün kötülüklerden korur. Evet, Cenâb-ı Hakk, namaza böyle bir husûsiyet vermiştir. Ne var ki, namazdan bu ölçüde istifade edebilmek, gerçek namaz ruhunu yakalamakla mümkün olur. Şuurlu eda edilmiş her namaz, sahibini, koruyucu bir atmosfer gibi kuşatır ve münkeratın yol bulup ona ulaşmasına mani olur. Efendimiz (sav) namazdaki bu hususiyeti, kapısının önünden geçen nehirde, her gün beş defa yıkanan insanın kirlerden temizlenmesi teşbihiyle de anlatır. Zaten namazdaki bu husûsiyettir ki, sel sel olup üzerimize gelen münkerattan bizleri koruyup muhafaza etmektedir. Aksi halde bu kadar çirkinliğe ruhumuzun direnç göstermesi nasıl mümkün olurdu ki!..

3. Mi'rac buudlu namaz: Her dakikası seneler kazandırabilecek çapta kılınan namaz Mi'rac televvünlü namazdır. Böyle bir namazı yakalamak çok zordur ve ancak seçkin ruhlara mahsustur; ama yine de mümkündür. Madem mümkündür, herkes gayret etmeli ve hiç olmazsa hayatının belli dönemlerinde böyle bir namazı yakalamaya çalışmalıdır.

Burada şu hatırlatmayı yapmakta da fayda var: Namaz her şeyden evvel bir mükellefiyettir; dolayısıyla da istenen seviye ve keyfiyette eda edilmesede, mutlaka kılınmalıdır. Seviyeli namaz kılamıyorum diye namazı terk etmek, bir şuur emaresi değil, aksine şeytana maskara olmanın ifadesidir. Mü'minler bu oyuna gelmemelidirler.

Diğer taraftan, namazın belli rükünleri, belli vakitleri vardır. Hiç kimsenin bunlarla keyfî tasarrufta bulunmaya hakkı ve selahiyeti yoktur. Kendisinde böyle bir hak görenler de kesinlikle sağdan gelen şeytana yenik düşmüş kişilerdir. Dedikleri de söyledikleri de, ilmin, bilginin değil bu yenilginin delili ve işâretidir.

ONLARIN NAMAZI

Gökteki yıldızlara benzetmişti onları ALLAH Rasulü. Öyleydiler, çünkü rehberleri bütün varlığın yaratılış sebebi, alemlere rahmet olarak gönderilen Hatem-ül Enbiya idi. Evet onlar ubudiyeti ALLAH'ın en sevgili kulundan gördüler. Ondan dinlediler. Zira O, en çok namaza önem verirdi yıldızları da öyle yaptılar. İşte yıldızlardan birkaçının namazdaki durumları;

*** Ebu Talha namazda bir kuşun dikkatini dağıtması üzerine**

kaybettiği manevi kazancın yerini tutar ümidiyle bahçesini ALLAH yolunda sadaka olarak vermişti.

*** Bir nöbet sırasında namaza Abbad İbni Bişr düşman oklarına maruz kaldığı halde namaza devam eder. Bu sırada uyumakta olan nöbet arkadaşı Ammar ancak onun yere yıkılmasıyla uyanır. Ve niçin ilk ok atıldığında beni uyandırmadın der. Abbad okumakta olduğum Kehf suresini kesmek istemedim. ALLAH'a yemin ederim ki Rasulullah'ın bana emrettiğini kaybetmek korkum olmasaydı canımın kesilmesini onun kesilmesinden daha çok severdim der.**

*** Hz.Ali ayağına saplanan bir ok için ben namaza durayım sizde onu çıkarın diyordu**

*** Kufe mektebinin büyük üstadı Esved ibni Yezid sabahtan akşama akşamdan sabaha damının üzerinde namaz kılırdı. Esved bir gün şehid olur karşı komşusunun çocuğu anneciğim ben her gece bir sütun görüyordum bu gece yok deyince anası oğlum o Esved ibni Yezid'di der.**

*** Hz. Ömer hançerlendiğinde, yemek veya su isteyip istemediği sorulduğunda hayır deyip geçiştiriyor fakat ey mü'minlerin emiri namaz dayince "ha şimdi kalkıyorum, namazı terk edenin İslam'dan nasibi yoktur deyip yaralarından kan aka aka namazını kılıyordu.**

Evet onların namaza hassasiyetleri buydu. Kul daima namazını dost doğru kılma niyetinde olmalı hep bu yolda gayret göstermelidir. Zira ALLAH kullarını ancak niyetlerine göre sevk eder. Ne mutlu sahabi gibi namaz kılmaya gayret gösterenlere.

Namazda Huşu

İnsan namaz kılarken bütün varlığın sahibinin huzurunda

olduğunu unutmamalıdır.

Zira amirinin karşısında bile elpençe divan durup tavırlarına ve konuşmalarına son derece dikkat eden insanın alemlerin Rabbi olan ALLAH'ın huzurunda dururken saygı ve edebine dikkat etmemesi düşünülemez.

NAMAZIN FEYZİ

İnsan yapacağı ibadetlerini, alacağı feyze, daha doğrusu haz ve zevke bağlamamalıdır. Bazan öyle namaz olur ki, siz onu kabz halinizde, yani ruhunuzun sıkıldığı, gönlünüzün daraldığı bir anda eda etmiş olursunuz. Zahirde göre ve acele ile hüküm verecek olursanız, böyle bir namaz hakkında kötümser düşünebilirsiniz. Halbuki o en makbul namazlardan biri olmuştur. Zira maddi-mânevî füyûzat hislerinden tecerrüd etmiş olduğunuz bir zamanda dahi siz, kulluğunuzu unutmamış ve Cenab-ı Hakk'ın huzuruna gelmişsiniz. Size hiç avans verilmiyor; fakat bu durum aynı zamanda sizin sadakatinizden birşey de eksiltmiyor... ve işte hâlis kulluk da budur. Bütün bu söylenenler mahfuz olmakla beraber, namazın ta'dil-i erkânla kılınması ekser fukahaya göre farzdır. Ebu Yusuf'un dışında Hanefi Mezhebi ta'dil-i erkâna vacip demiştir.

GERÇEK İBADET

Namazın bizzat kendisi huzurdur. Aleyhissalâtü Vesselâm Efendimiz, Mi'rac gibi huzurun en mükemmel ve en münevveriyle şereflendirilmişti. O'nun Mi'racdan bize getirdiği en kıymetli hediye namaz olmuştur. Bizler için mikro plânda namaz bir Mi'rac demektir. Bunu duyup doyabilmemiz için, bir rahmet eseri olarak, günde beş defa

namazla huzura alınıyor ve Rabbimiz'e muhatap olma bahtiyarlığıyla şerefendiriliyoruz.

Bir insan düşünün ki, kendisine çok mühim bir mes'elede, seçkin bir topluluk karşısında, bir konuşma teklifi yapılmıştır.. ve o insan ilk defa böyle bir topluluk huzuruna çıkacaktır. Dinleyenler arasında her sınıfın en üst seviyedeki temsilcileri de bulunmaktadır. O insan böyle bir durum karşısında nasıl sararır, solar, bocalar, kem-küm eder ve müthiş bir heyecan içine girer; öyle de kul, namazında bu kişinin durumundan bin misli daha fazla bir heyecan ve helecân içine girer.. tabî ne yaptığının şuurunda ise... Çünkü biraz sonra onun konuşacağı meclis, sadece misâl olsun diye sözünü ettiğimiz meclisten kıyas kabul etmeyecek ölçüde daha mehabetli ve daha yücedir.

Namaz, öyle dünyevî işlerimiz arasından geçiştiriliverecek kadar ehemmiyetsiz bir vazife değildir. O bizim için en mühim bir meşgaledir. Namaz ciddiyetle ele alınmalı ve öyle edâ edilmelidir. Değil başka bir iş yüzünden onun ihmâle veya aceleye getirilmesi, gerektiğinde her türlü işimiz ona fedâ edilmelidir.

Huzur içinde ve erkânına riâyet edilerek kılınan bir namazın mü'minde hasıl edeceği haz ve zevki, ona başka hiç bir mazhariyet kazandıramaz. Yeter ki insan, bu mazhariyetin şuurunda olabilsin ve namazın kıymet ve değerini idrâk etsin!...